

SLÅ HÅL PÅ MYTEN:

VARNING, FÖLJANDE MEDDELANDE KAN VARA OBEHAGLIGT ...

... men du fortsatte läsa, eller hur? Samma sak händer med många brottsförebyggande initiativ som varnar människor för de potentiella konsekvenserna av deras beteende, oavsett om det gäller förbrytare eller offer. Taktiker som bygger på rädsla är faktiskt vanliga inom brottsprevention och det antas att om man ökar medvetenheten om potentiella risker och skador så avskräcks människor från just det beteendet.¹ Så är dock inte alltid fallet. Det kan faktiskt till och med vara kontraproduktivt. Otäckt, eller hur?

ATT SKRÄMMA MÄNNISKOR TILL RÄTT BETEENDE

De kan komma i många olika former, från konfrontativa fängelsebesök till mer utbildnings- och faktabaserade strategier och program som använder modern teknik för att återskapa upplevelsen av att bli gripen eller straffad, men tanken är densamma: konfrontera människor med det värsta möjliga utfallet om de begår brott, så gör rädslan att de blir laglydiga. Men att hota människor med sådana konsekvenser kan få motsatt effekt, vilket vi kommer att argumentera för här, och istället skapa just det beteende man vill förhindra.

ATT ÖKA MEDVETENHETEN

Kampanjer för att öka medvetenheten är vanliga inom brottsförebyggande initiativ. Idén är enkel och lätt att åstadkomma, men den visar inte upp mycket till resultat. Taktiker som bygger på rädsla används ofta i kombination med insatser för att öka medvetenheten. Det antas att människor blir mer benägna till det önskade beteendet om man ökar förståelsen för ett specifikt problem och de potentiella riskerna. Det här tycks vara en lösning för många olika problem med brottslighet. Men att bara vara medveten om riskerna är ingen effektiv lösning.

Intresserad av hur man kan förhindra brott på ett effektivt sätt genom att öka medvetenheten? Ta en titt på de här publikationerna och gör det till en del av en större, integrerad metod.

> Verktygslådan "Preventing the Victimization of Minors in the Digital Age: Awareness-Raising and Behavioural Change" <https://eucpn.org/toolbox15-victimisation>

> Slå hål på myten: Att öka medvetenheten kan väl aldrig skada?
<https://eucpn.org/mythbuster-awarenessraising>

Ta "Scared Straight" som exempel, kanske det mest ökända brottsförebyggande initiativet som finns. Det utformades ursprungligen av livstidsdömda amerikanska fångar som ville ge något tillbaka till samhället och går ut på att ungdomar får hälsa på i ett fängelse. Målsättningen är att låta dem uppleva hur framtiden kan se ut om de väljer brottets bana. Medan de blir guidade av verbalt och till och med fysiskt aggressiva fångar och vakter är förhoppningen att ungdomarna blir skrämda till att bete sig på önskat sätt: "scared straight".²

Problemet med den tankegången? Det fungerar inte. Även om det kan fungera vid en första anblick och ge intrycket att ungdomarna får sig en välbehövlig läxa har det ursprungliga Scared Straight och dess senare, vänligare varianter visat sig vara ineffektivt och till och med mer skadligt än att inte göra något alls.³ Ett slöseri med värdefulla resurser som hade kunnat komma till bättre användning.⁴

Att så rädsla fortsätter tyvärr att vara en populär preventiv mekanism i EU, i olika skepnader och inom andra områden som t.ex. att förhindra drogbruk.⁵ Trots tydliga bevis på motsatsen tror många alltså att människor avskräcks från att begå brott om de blir hotade med allvarliga straff. Om det inte förhindrar brottslighet på ett effektivt sätt, varför fortsätter det att få stöd? Vi kan bara gissa, med möjliga svar som sträcker sig från behovet att ta i med hårdhandskarna mot brottslighet, behovet att visa att något görs eller till och med att vissa aktörer bara har investerat för mycket politiskt och/eller ekonomiskt kapital för att det ska få misslyckas.⁶

Det etiska handlandet här vore att utvärdera de här initiativen och deras påverkan för att garantera att skattepengar används på ett bra sätt. Om resultaten är positiva, fantastiskt! Om de visar sig vara negativa, och det är ingen vild gissning att så är fallet, bör rätt slutsatser dras: fasa ut projektet. Alla andra sätt att agera är helt enkelt farliga och oetiska: det här är *de facto* okontrollerade och potentiellt skadliga experiment med barn.⁷

MEN VARFÖR FUNGERAR DET INTE? TILLBAKA TILL AVSKRÄCKNINGEN

Det är en sak att argumentera för att något inte fungerar, men om vi förklarar varför kan vi gå vidare till effektiva åtgärder. Därför tittar vi på den viktigaste mekanismen i hur de här tillvägagångssätten fokuserar på hur allvarligt ett potentiellt straff är och att visa barn det värsta som kan hända om de begår ett brott: avskräckning.⁸

Som en av de äldsta brottsförebyggande mekanismerna " idén går tillbaka till upplysningsfilosoferna Beccaria och Bentham " fungerar avskräckning genom hotet om bestraffning.⁹ Avskräckning är förmodligen rättsväsendets viktigaste förebyggande funktion¹⁰, men hotet om en sanktion kan också komma från informella källor som föräldrar, vänner eller närsamhället.¹¹

För att avskräckning ska fungera måste den vrida förhållandet mellan kostnad och nytta till fördel för det önskade beteendet, dvs. beteendet som inte bryter mot lagen. Det finns tre villkor i det avseendet: bestraffningen måste vara tillräckligt hård, men ändå proportionell; den måste följa på brottet tillräckligt snabbt; och det måste finnas en förvisning om att den här sanktionen följer på brottet. Dessa tre villkor förstärker varandra, vilket innebär att en hård bestraffning har liten avskräckande effekt om den sällan används.¹²

Det var precis detta som var måltavlan för upplysningsfilosofernas kritik. De argumenterade för att tillvägagångssättet att vara "tuff mot brottsligheten" var bristfälligt till sin natur, eftersom hårdare bestraffningar inte hade någon preventiv effekt.¹³ Ny forskning stämmer överens med de här tidigare argumenten och bekräftar att förvisningen om att en bestraffning följer är det mest effektiva inslaget i brottsprevention. När vi dessutom tittar på hur den här förvisningen om ett påföljande straff faktiskt fungerar och uppfattas ser vi att den villkoras av riskerna för att bli gripen. Med andra ord verkar den omedelbara risken för att åka fast vara den mest relevanta inom brottsprevention.¹⁴

Så varför fungerar inte Scared Straight och andra strategier som baseras på rädsla?

Det som är särskilt relevant här är att vi har att göra med ungdomar. De är av naturen mer mottagliga för att ta risker. Neurobiologisk forskning har visat att de behandlar risker på ett annat sätt än rationella vuxna. Dessutom är inte individuella val lika viktiga för ungdomar som social och känslomässig stimulans. I deras ålder söker de efter omedelbar bekräftelse från gruppen och vännerna. Om dessa vänner har ett negativt inflytande på deras beteende hjälper det inte med ett rationellt budskap om att de sätter sin framtid på spel.¹⁵ Det är därför de här programmen kan få motsatt effekt.¹⁶ Det kan verka coolt att gå emot föräldrarnas budskap eller, än värre, verka som om det är ett normalt beteende för de vännerna. På samma sätt har i synnerhet kampanjer för drogprevention visat sig ha skadliga effekter, eftersom att visa att "alla gör det" kan förstärka uppfattningen att ungdomar behöver använda droger för att passa in.¹⁷

SCARED STRAIGHT OCH MOTARGUMENTEN

”Det fungerar här”

Kontext spelar roll, men det gör också bra styrning. De här utvärderingarna må vara i huvudsak anglosaxiska, men resultaten ger tillräckliga skäl att vara försiktig. Alla europeiska aktörer som funderar på att implementera en liknande metod bör åtminstone tillhandahålla positiva resultat för att möta de här argumenten. Något annat tillvägagångssätt är helt enkelt farligt och oansvarigt. Författarna till den systematiska granskningen varnade kortfattat: "Skulle du låta en läkare använda en medicinsk behandling på ditt barn när historiken har uppvisat liknande resultat?"¹⁸ Utöver detta utvecklas hjärnor på samma sätt överallt. Ett riskletande beteende är typiskt för alla ungdomar, var de än bor.

”Vårt program är mer utbildande och mindre konfrontativt”

Det finns några varianter av Scared Straight, till exempel i formen av utbildande rundvisningar, utan den ofta aggressiva konfrontationen med fångar, eller med en lugn avslutningssession för att sätta informationen i perspektiv. De här innovationerna misslyckas med att adressera problemet med de här metoderna, eftersom de alltjämt fokuserar på att öka medvetenheten om konsekvensernas allvar och alltjämt producerar motsatt reaktion hos ungdomar. Den ursprungliga systematiska granskningen inkluderade även de här mindre konfrontativa programmen, men de producerade samma effekter: inga.¹⁹

”Barnen och föräldrarna tycker om det”

Flera program - inte bara Scared Straight och liknande - påstår sig vara effektiva baserat på att målgruppen och personalen är nöjda.²⁰ Det säger dock inte särskilt mycket om effektiviteten. Bara noggranna utvärderingar av programmets påverkan kan göra sådana påståenden.²¹

”Programmet har redan införts på många platser”

Ett argument som liknar det föregående, men här antas det bara vara effektivt eftersom det existerar på många platser.²² Återigen bevisar detta ingenting om den faktiska påverkan.

Kontexten må vara annorlunda, metoden för att leverera budskapet må vara annorlunda, barnen må gilla det ... hur innovativt det än är fungerar mekanismerna (*eller fungerar inte*) på samma sätt. Målet är att påverka beteenden genom att avskräcka människor genom att visa de möjliga negativa konsekvenserna av att begå ett brott.

En annan aspekt är hur de potentiellt negativa konsekvenserna kommuniceras till, och uppfattas av, målgruppen. Budskapetets källa måste tas i beaktande, eftersom det måste vara en betrodd källa för att fungera.²³ Fångar är förmodligen inte det bästa valet för att lära ut gott uppförande. Utöver opålitliga och moraliserande källor konfronteras ungdomar med de värsta möjliga utfallen, eller en överdrift av de konsekvenserna, dvs. straffets hårdhet. Som vi har diskuterat ovan är det förvissningen om att bestraffningen kommer som avskräcker människor, snarare än hur hårt straffet är. Dessutom är det inte alla brott och rättegångar som kommer sluta med fängelsevistelser eller livstidsstraff. Med andra ord går inte det otäcka budskapet hem hos målgruppen om det uppfattas som osannolikt och överdrivet.²⁴

Anledningarna till att Scared Straight och liknande strategier misslyckas ska inte ses som omvända rekommendationer kring vilket tillvägagångssätt som är rätt. Det är varken önskvärt eller genomförbart att alla unga brottslingar får livstidsstraff. Vad den här forskningen dock visar oss är att det i bästa fall är ineffektivt, och i värsta fall skadligt, att skrämna barn med hårda bestraffningar.²⁵ Trots det goda uppsåtet fungerar inte avskräckning på det sättet - inte för den här målgruppen. Forskningen visar dock på ett antal avskräckningsbaserade strategier som fungerar.

NÄR FUNGERAR AVSKRÄCKNING?

Avskräckning har inte samma effekt på alla och fungerar inte på samma sätt för hela befolkningen.²⁶ Avskräckning påverkar bara den som redan är predisponerad eller lockad att begå ett brott. De flesta lyder lagen oavsett dess avskräckande kraft. Därmed kan det argumenteras att avskräckning bara är ett effektivt tillvägagångssätt inom sekundär eller tertiär prevention.²⁷

Med andra ord är det mer troligt att det får effekt när strategin är riktad. Om vi kombinerar den här riktade strategin med förståelsen för att avskräckning främst fungerar via bestraffningens visshet, och mer specifikt gripandets visshet, kan vi se att fängelser och fångar inte är rätt budbärare. Nyckelaktörer i effektiva avskräckningsmetoder är polisen och polisstrategier som resulterar i ett stort och synligt skifte i risken att åka fast.²⁸

Innan vi fortsätter med det här argumentet är det viktigt att göra en distinktion mellan avskräckning och inkapacitering. Det senare är också en av rättsväsendets, och särskilt polisens, funktioner och hindrar en brottsling från att begå ett brott *igen* genom att begränsa deras förmåga att göra det. Kort sagt är den huvudsakliga skillnaden mellan avskräckning och inkapacitering därför att avskräckning förhindrar brott genom att påverka den upplevda risken att åka fast innan händelsen har inträffat, medan inkapacitering begränsar brottslingens förmåga att fortsätta med sina aktiviteter eller begå nya brott efter att ha åkt fast. Inkapacitering har brottsförebyggande effekter, men kräver fler gripanden och fängelsedomar och upptar ett stort antal resurser för att effekten ska fortgå.²⁹

När man förhindrar brott genom avskräckning är riktade polisinsatser ett utmärkt exempel på hur detta fungerar i en riktad strategi. Polisens resurser fokuseras på små geografiska områden med hög brottslighet.³⁰ I en granskning av 65 studier fann Braga et al. (2019) att det här tillvägagångssättet har små men meningsfulla effekter på brottslighet. Utöver att det inte finns några tydliga tecken på att brottsligheten flyttar vidare är det snarare mer troligt att effekterna sträcker sig bortom området man fokuserar på. Genom att fokusera sina ansträngningar och sin patrullering ökar polisen risken för att bli gripen i området, vilket avskräcker drogrelaterade brott, störningsbrott, egendomsbrott och våldsamma brott.³¹

Som vi kan se här gäller effekterna för specifika brott. Utöver målgruppen eller den geografiska platsen är typen av brott också en viktig faktor i om avskräckningen fungerar. Vissa brott påverkas mindre av avskräckning än andra. Känslobaserade brott, som till exempel ett *crime passionel*, påverkas sannolikt inte, medan avskräckning som fokuserar på mer avsiktliga brott, som egendomsbrott, har större chans att lyckas.³²

En annan polisstrategi som fungerar med hjälp av ett riktat tillvägagångssätt samtidigt som sannolikheten att åka fast ökar kallas "fokuserad avskräckning".³³ Detta har ansetts få positiva effekter, särskilt när det används mot gängrelaterat våld, men även mot återfallsförbrytare och drogmarknader i offentlig miljö. Nyckelegenskapen består i att interagera direkt med målgruppen och se till att de vet om vilka konsekvenser som följer på upprepad brottslighet och att tillhandahålla genomförbara alternativ med hjälp av socialtjänsten.³⁴ Närsamhället eller familjemedlemmar dras också in i den bredare strategin, genom att den gruppens kollektiva effektivitet och informella kontroll ökar, samtidigt som några av de rättfärdiganden förbrytare kan använda för att minimera sitt personliga ansvar försvinner. Den uppmärksamme läsaren kanske noterar att en del av den här strategin faktiskt är att "öka medvetenheten". På egen hand har det inte stor effekt att öka medvetenheten. Men när det, som här, är riktat och en del av en övergripande strategi kan det ha sina fördelar.³⁵

OPERATION CEASEFIRE OCH PROBLEMORIENTERAT POLISARBETE

En viktig faktor i den fokuserade avskräckningens framgång är hur den kopplas till problemorienterat polisarbete. Det här arbetssättet lägger tyngdpunkten på att korrekt utvärdera behoven och problemen i ett område för att kunna anpassa svaret till den lokala verkligheten.³⁶

Ett utmärkt exempel på den här metoden är Operation Ceasefire i Boston, som syftade till att minska det gängrelaterade skjutvapenvåldet.³⁷ Tillsammans med riktade insatser mot vapensmugglare såg polisen till att gängmedlemmarna visste om vilka konsekvenser det skulle få om de fortsatte med sitt våld.³⁸ Sanktionerna kommunicerades och ett samarbete med den lokala åklagarmyndigheten såg till att åtalarna drevs igenom. Eftersom de flesta redan hade åtal mot sig pausades dessa och kunde eventuellt slopas om alla höll sig till de överenskomna reglerna. Om en enskild person gick över gränsen återupptogs åtalarna mot alla medlemmar i gruppen. Detta skapade givetvis ett gruptryck inom gängen att sluta delta i våldsamt brottslighet. Bara väl utformade, skraddarsyddas och underbyggda budskap kan uppnå detta, med rätt stödnätverk. Det fungerade inte längre att ta en för laget, men det gjorde den blandade metoden med fokuserad avskräckning: ungdomsmorden minskade med hela 63 %, och skjutvapenvåldet med 25 %.³⁹

SLUTSATS

Avskräckning har helt klart sina poänger, men bara om det används på rätt sätt. Scared Straight och andra strategier som baseras på rädsla fokuserar på hur hårt straffet är och på att visa barn det värsta som kan inträffa om de begår brott. De här tillvägagångssätten får kritik redan av etiska skäl,⁴⁰ men de visar heller inte upp några som helst positiva effekter. Alla som ägnar sig åt brottsprevention bör vara medvetna om de potentiellt negativa effekterna hos den här typen av program och dra sina slutsatser därefter.⁴¹

I motsats till detta existerar effektiva avskräckningsstrategier när de är fokuserade i termer av brott, målgrupp eller geografisk miljö och när de syftar till att öka bestraffningens visshet. Polisstrategier med den här typen av fokus och med synliga effekter på risken att åka fast har positiva effekter, enligt starka vetenskapliga bevis.

Endnotes

- 1 A. Petrosino, C. Turpin-Petrosino och J.O. Finckenauer, Well-Meaning Programs Can Have Harmful Effects! Lessons from Experiments of Programs Such as Scared Straight, *Crime & Delinquency* 46:3 (2000); European Crime Prevention Network, Awareness-Raising Never Hurts, Does It?, Mythbuster, Bryssel: EUCPN, kommande.
- 2 A. A. Petrosino, C. Turpin-Petrosino, M.E. Hollis-Peel och J.G. Lavenberg, Scared Straight and Other Juvenile Awareness Programs for Preventing Juvenile Delinquency: A Systematic Review, *Campbell Systematic Reviews* 9:1 (2013), <https://dx.doi.org/10.4073/csr.2013.5>.
- 3 Ibid.
- 4 D.P. Farrington och B.C. Welsh, The Science and Politics of Crime Prevention: Toward a New Crime Policy, i: D.P. Farrington och B.C. Welsh (Eds.), *The Oxford Handbook of Crime Prevention*, Oxford: Oxford University Press, 2012; Petrosino et al., Well-Meaning Programs Can Have Harmful Effects! Lessons from Experiments of Programs Such as Scared Straight.
- 5 J. Esrick, R.G. Kagan, J.T. Carnevale et al., Can Scare Tactics and Fear-Based Messages Help Deter Substance Misuse: A Systematic Review of Recent (2005–2017) Research, *Drugs: Education, Prevention and Policy* 26:3 (2019), <https://dx.doi.org/10.1080/09687637.2018.1424115>; EMCDDA, Mass Media Campaigns for the Prevention of Drug Use in Young People, Lissabon, 2013, http://www.emcdda.europa.eu/publications/pods/mass-media-campaigns_en.
- 6 Petrosino et al., Scared Straight and Other Juvenile Awareness Programs for Preventing Juvenile Delinquency: A Systematic Review; Petrosino et al., Well-Meaning Programs Can Have Harmful Effects! Lessons from Experiments of Programs Such as Scared Straight; Farrington and Welsh, The Science and Politics of Crime Prevention: Toward a New Crime Policy; European Society for Prevention Research, Position of the European Society for Prevention Research on Ineffective and Potentially Harmful Approaches in Substance Use Prevention, 2019, <http://euspr.org>; A.V. Papachristos, Too Big to Fail: The Science and Politics of Violence Prevention, *Criminology & Pub. Pol'y* 10 (2011); J.O. Finckenauer, "Scared Straight" and the Panacea Phenomenon: Discussion, *Annals of the New York Academy of Sciences* 347:1 (1980), <https://dx.doi.org/10.1111/j.1749-6632.1980.tb21271.x>.
- 7 Finckenauer, "Scared Straight" and the Panacea Phenomenon: Discussion; J. McCord, Cures That Harm: Unanticipated Outcomes of Crime Prevention Programs, *The Annals of the American Academy of Political and Social Science* 587:1 (2003), <https://dx.doi.org/10.1177/0002716202250781>.
- 8 Petrosino et al., Scared Straight and Other Juvenile Awareness Programs for Preventing Juvenile Delinquency: A Systematic Review; T. Bjørge, *Preventing Crime: A Holistic Approach*, Basingstoke: Palgrave Macmillan, 2016.
- 9 D.S. Nagin, Deterrence in the Twenty-First Century, *Crime and Justice* 42:1 (2013), <https://dx.doi.org/10.1086/670398>.
- 10 D.S. Nagin, Deterrence: A Review of the Evidence by a Criminologist for Economists, *Annual Review of Economics* 5:1 (2013); T.A. Loughran, R. Paternoster och D.B. Weiss, Deterrence, i: A.R. Piquero (Ed.), *The Handbook of Criminological Theory*, Chichester, West Sussex: Wiley, 2015.
- 11 Bjørge, *Preventing Crime: A Holistic Approach*.
- 12 Nagin, Deterrence in the Twenty-First Century; Loughran et al., Deterrence.
- 13 Nagin, Deterrence: A Review of the Evidence by a Criminologist for Economists.
- 14 Nagin, Deterrence in the Twenty-First Century.
- 15 European Society for Prevention Research, Position of the European Society for Prevention Research on Ineffective and Potentially Harmful Approaches in Substance Use Prevention.
- 16 M.P. Rubenson, K. Galbraith, O. Shin et al., When Helping Hurts? Toward a Nuanced Interpretation of Adverse Effects in Gang-Focused Interventions, *Clinical Psychology: Science and Practice* (2020); McCord, Cures That Harm: Unanticipated Outcomes of Crime Prevention Programs.
- 17 European Society for Prevention Research, Position of the European Society for Prevention Research on Ineffective and Potentially Harmful Approaches in Substance Use Prevention; European Crime Prevention Network, Preventing Drug-Related Crimes: Achieving Effective Behavioural Change, Toolbox Series No. 16, Bryssel: EUCPN, 2020, <https://eucpn.org/toolbox16-drugrelatedcrimes>.
- 18 Petrosino et al., Scared Straight and Other Juvenile Awareness Programs for Preventing Juvenile Delinquency: A Systematic Review.
- 19 Ibid.
- 20 McCord, Cures That Harm: Unanticipated Outcomes of Crime Prevention Programs.
- 21 European Society for Prevention Research, Position of the European Society for Prevention Research on Ineffective and Potentially Harmful Approaches in Substance Use Prevention. Welsh och D.P. Farrington, Evidence-Based Crime Policy, i: M. Tonry (Ed.), *The Oxford Handbook of Crime and Criminal Justice*, Oxford: Oxford University Press, 2011; Petrosino et al., Well-Meaning Programs Can Have Harmful Effects! Lessons from Experiments of Programs Such as Scared Straight.
- 22 European Society for Prevention Research, Position of the European Society for Prevention Research on Ineffective and Potentially Harmful Approaches in Substance Use Prevention.
- 23 European Crime Prevention Network, Awareness-Raising Never Hurts, Does It?
- 24 European Crime Prevention Network, Preventing Drug-Related Crimes: Achieving Effective Behavioural Change; Esrick et al., Can Scare Tactics and Fear-Based Messages Help Deter Substance Misuse: A Systematic Review of Recent (2005–2017) Research.
- 25 Petrosino et al., Scared Straight and Other Juvenile Awareness Programs for Preventing Juvenile Delinquency: A Systematic Review.
- 26 Nagin, Deterrence in the Twenty-First Century.
- 27 Bjørge, *Preventing Crime: A Holistic Approach*; N. Tilley, Middle-Range Radical Realism for Crime Prevention, i: R. Matthews (Ed.), *What Is to Be Done About Crime and Punishment?*, Basingstoke: Palgrave Macmillan, 2016.
- 28 Loughran et al., Deterrence; Nagin, Deterrence in the Twenty-First Century; Nagin, Deterrence: A Review of the Evidence by a Criminologist for Economists.
- 29 Nagin, Deterrence: A Review of the Evidence by a Criminologist for Economists.
- 30 D. Weisburd, The Law of Crime Concentration and the Criminology of Place, *Criminology* 53:2 (2015).
- 31 A.A. Braga, B. Turchan, A.V. Papachristos och D.M. Hureau, Hot Spots Policing of Small Geographic Areas Effects on Crime, *Campbell Systematic Reviews* 15:3 (2019); Nagin, Deterrence: A Review of the Evidence by a Criminologist for Economists; Loughran et al., Deterrence.
- 32 Bjørge, *Preventing Crime: A Holistic Approach*.
- 33 A.A. Braga, D. Weisburd och B. Turchan, Focused Deterrence Strategies Effects on Crime: A Systematic Review, *Campbell Systematic Reviews* 15:3 (2019).
- 34 Ibid.
- 35 European Crime Prevention Network, Awareness-Raising Never Hurts, Does It?
- 36 Braga et al., Focused Deterrence Strategies Effects on Crime: A Systematic Review.
- 37 Tilley, Middle-Range Radical Realism for Crime Prevention.
- 38 Nagin, Deterrence in the Twenty-First Century.
- 39 Braga et al., Focused Deterrence Strategies Effects on Crime: A Systematic Review.
- 40 European Crime Prevention Network, Preventing Drug-Related Crimes: Achieving Effective Behavioural Change.
- 41 McCord, Cures That Harm: Unanticipated Outcomes of Crime Prevention Programs; Farrington och Welsh, The Science and Politics of Crime Prevention: Toward a New Crime Policy.

Citat

EUCPN (2020). Slå håll på myten: Varning, följande meddelande kan vara obehagligt ... Bryssel: EUCPN.

Rättsligt meddelande

Innehållet i denna publikation återspeglar inte nödvändigtvis den officiella hållningen hos någon EU-medlemsstat eller någon byrå eller institution inom EU eller de Europeiska gemenskaperna.

Författare/utgivare

Jorne Vanhee, forskningstjänsteman, EUCPN-sekretariatet.

Del av projektet "EUCPN Sekretariat", februari 2021, Bryssel
Med ekonomiskt stöd från EU:s fond för inre säkerhet – Polis